

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Csp/112/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318204719
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Pintová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4318204719.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8A, Bratislava, IČO: 47232471, proti žalovanej: O. o zaplatenie 1.816,42 eur s príslušenstvom, takto, sudkyňou JUDr. Miriam Pintovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.651,42 eur a úrok vo výške 1.233,64 eur a zmluvný úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy 1.816,42 eur od 1.11.2018 do 28.7.2020 vo výške 602,30 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.801,42 eur od 29.7.2020 do 31.8.2020 vo výške 41,11 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.786,42 eur od 1.9.2020 do 29.9.2020 vo výške 34,77 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.771,42 eur od 30.9.2020 do 30.10.2020 vo výške 36,86 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.756,42 eur od 31.10.2020 do 30.11.2020 vo výške 36,55 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.741,42 eur od 1.12.2020 do 30.12.2020 vo výške 35,07 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.726,42 eur od 31.12.2020 do 28.1.2021 vo výške 33,61 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.711,42 eur od 29.1.2021 do 26.2.2021 vo výške 33,31 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.696,42 eur od 27.2.2021 do 29.3.2021 vo výške 35,30 eur, 24,50 % ročne zo sumy 1.681,42 eur od 30.3.2021 do 27.4.2021 vo výške 32,73 eur, 24,50 % ročne zo sumy 1.666,42 eur od 28.4.2021 do 31.5.2021 vo výške 36,91 eur, 24,50 % ročne zo sumy 1.651,42 eur od 1.6.2021 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.816,42 eur od 1.11.2018 do 28.7.2020 vo výške 124,15 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.801,42 eur od 29.7.2020 do 31.8.2020 vo výške 8,47 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.786,42 eur od 1.9.2020 do 29.9.2020 vo výške 7,17 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.771,42 eur od 30.9.2020 do 30.10.2020 vo výške 7,60 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.756,42 eur od 31.10.2020 do 30.11.2020 vo výške 7,53 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.741,42 eur od 1.12.2020 do 30.12.2020 vo výške 7,23 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.726,42 eur od 31.12.2020 do 28.1.2021 vo výške 6,93 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.711,42 eur od 29.1.2021 do 26.2.2021 vo výške 6,87 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.696,42 eur od 27.2.2021 do 29.3.2021 vo výške 7,28 eur, 5,05 % ročne zo sumy 1.681,42 eur od 30.3.2021 do 27.4.2021 vo výške 6,75 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.666,42 eur od 28.4.2021 do 31.5.2021 vo výške 7,61 eur, 5,05 % ročne zo sumy 1.651,42 eur od 1.6.2021 do zaplatenia a to v opakujúcich sa a v budúcnosti splatných splátkach po 30 eur mesačne, ktoré je žalovaná povinná platiť žalobcovi do posledného dňa toho - ktorého mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok.

II. Súd konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 165,00 eur zastavuje.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa pod sp. zn. 11Csp/112/2018 vedie konanie v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47232471, proti žalovanej: O. o zaplatenie 1.816,42 eura . Toto súdne konanie začalo dňa 15.11.2018, kedy bola žaloba pôvodným žalobcom doručená Okresnému súdu Levice.

2. Pôvodný žalobca - Poštová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890 v podanej žalobe žiadal, aby súd zviazal žalovanú k zaplateniu istiny 1.816,42 eur, vyčíslené úroky z istiny vo výške 1.233,64 eur, zmluvný úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy 1.816,42 eur od 1.11.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.816,42 eur od 1.11.2018 do zaplatenia, poplatky v výške 36,00 eur a k náhrade trov konania. V písomnej žalobe uviedol, že dňa 6.2.2014 pôvodný žalobca uzatvoril ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej Zmluva Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy boli o. i. Obchodné podmienky Žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky Žalobcu a sadzobník poplatkov Žalobcu. Žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 2.050,00 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť pôvodnému žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením Úveru pôvodný žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru a nakoľko žalovaná na Upozornenie nereagovala, vyhlásil dňa 25.1.2016 Úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru žalovaná časť dlžnej sumy z Úveru uhradila. Jednotlivé splátky žalovanej do zosplatenia úveru sú uvedené v Aktuálnom stave úveru, v časti „Zaplatené splátky“, vyhotovenom z bankového informačného systému pôvodného žalobcu. Poslednú čiastkovú úhradu Úveru Žalovaná vykonala dňa 25.10.2018. Od tohto dňa však žiadnu ďalšiu úhradu Úveru nevykonala.

3. Okresný súd Levice vo veci vydal platobný rozkaz dňa 13.12.2018 pod č.k. 11Csp/112/2018-62, ktorý bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 17.12.2018 spolu so žalobou a jej prílohami. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 4.1.2019 pod č.k. 11Csp/112/2018-88 platobný rozkaz zrušil, keďže voči nemu podala žalovaná odôvodnený odpor (§267 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP)). V odpore proti platobnému rozkazu č.k. 11Csp/112/2018-62 zo dňa 13.12.2018 žalovaná uviedla, že žalobcom uplatňovaný nárok je nedôvodný a neopodstatnený, žalovaná ho neuznáva v celom rozsahu, žiada o zrušenie platobného rozkazu, o zamietnutie žalobného návrhu a žiada, aby jej žalobca nahradil trovy konania. Podaný odpor odôvodnila tým, že nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý si žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky s úniovým právom. Žalovaná uviedla, že popiera všetky skutkové okolnosti uvádzané žalovaným čo do výšky to do dôvodu s poukazom na §151 CSP. Veriteľ použil, podľa žalovanej nekalé obchodné podmienky- neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou. Podľa žalovanej ide o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou, bez odborného výkladu. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a chyby o ktorých som sa žalovaná neskôr dozvedela. Žalovaná zastáva názor, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti s poukazom na § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 u neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalovaná ďalej uviedla, že v súvislosti s neprijateľnými zmluvnými podmienkami úverových zmlúv Poštovej banky, týkajúce sa tzv. pôžičky „lepšia splátka" dáva do pozornosti súdu závery rokovania Komisie na posudzovanie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sa konalo dňa 30.11.2016, kedy došlo k posúdeniu obchodných podmienok Poštovej banky a.s., ako aj súvisiacich Všeobecných obchodných podmienok. Zároveň požiadala súd z úradnej moci o

vykonanie kontroly predmetnej zmluvy o úvere ako aj jej dodatkov. Podľa žalovanej Zmluvy ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú. Tiež uviedla, že je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu (Krajský súd Prešov, sp. zn. 19Co/44/2014).

5. Žalovaná ďalej uviedla, že si požičala 2.050,00 eur, do dňa podania odporu zaplatila 1.436,75 eur a podľa nej ostáva zaplatiť 613,25 eur.

6. Žalovaná poukázala na Nález ÚS SR, so. zn.: III. Ú S 107/07, v ktorom sa o. i. uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (napr. m. m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS16/95 a II. ÚS 80/99), teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (II. ÚS 243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Z predmetnej Zmluvy je žalovanej zrejmé, že nemohla individuálne ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, nakoľko tieto boli už vopred „predtlačené“. Veriteľ v snahe obchádzať zákon určil režim právneho vzťahu svojvoľne, avšak s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenej formulári treba Zmluvu posudzovať jednoznačne ako spotrebiteľskú.

7. K odporu žalovanej sa pôvodný žalobca vyjadril, pretože na to bol v zmysle § 167 ods. 3 CSP vyzvaný. Dňa 7.2.2019 doručil súdu pôvodný žalobca vyjadrenie k odporu žalovanej, ktorého obsahom bolo, žalobca popiera všetky skutočnosti, ktoré Žalovaná uvádza v Odpore a predkladá k veci nasledovné vyjadrenie. Žalovaná súdu doručila svoj odpor s nepodloženou argumentáciou. Žalobca popiera, že by Žalovanej neboli dostatočne ozrejmene náležitosti Zmluvy o úvere. Je bežnou praxou, že dlžníci sa informujú pred podpisom Zmluvy na jednotlivé ustanovenia, ktorým nerozumejú, bolo teda na Žalovanej, aby sa dopytovala, pokiaľ niečomu, čo mu bolo vysvetľované, nerozumela. Žalovaná opakovane uvádza, že Zmluva o úvere neobsahuje rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. V časti námietok absencie rozdelenia splátky úveru na istinu, úroky a poplatky poukazuje žalobca na znenie dôvodovej správy k zákonu č. 279/2017 Z. z., ktorý zo zákona č. 129/2010 Z. z. odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l), podľa ktorého Zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, na judikatúru Najvyššieho súdu SR: sp. zn. 3Cdo 146/2017, sp. zn. 3Cdo/56/2018.

8. Žalobca citoval z dôvodovej správy: „Vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./Klára Bíróová. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“

9. Zmluva o spotrebiteľskom úvere môže obsahovať aj prípadné iné zmluvné podmienky zakotvené v čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES, avšak tieto podmienky musia byť individuálne dohodnuté so spotrebiteľom v rámci ich úverového zmluvného vzťahu, ako to vyplýva z bodu 57 predmetného rozsudku. Ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. u) smernice 2008/48/ES by sa nemalo podľa bodu 58 rozsudku vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Ak by sa predmetné ustanovenia ponechali v zákone č. 129/2010 Z.z., Slovenská republika by išla nad rámec podmienok stanovených smernicou.“ Sám zákonodarca v zmysle predmetnej dôvodovej správy tak ustálil potrebu eurokonformného výkladu zákona. V zmysle predmetného Zmluva o úvere nemusela obsahovať rozdelenie splátky úveru na istinu, úroky a poplatky. Otázkou možnosti sankcionovať

úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou z titulu absencie rozdelenia splátky na istinu, úroky a poplatky už skúmal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý pritom v Uznesení zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 uviedol nasledovné: „Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

10. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“.

11. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“ K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018. Podľa uvedeného rozsudku: „úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z., bolo transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. 24. V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky).

12. Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené považuje žalobca vzhľadom na judikovanie Najvyšším súdom Slovenskej republiky za absolútne dostatočné a v súlade so zákonom, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyčíslenie istiny, úroku a poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto celková čiastka splatiť. Žalobca sa ďalej vyjadril, že Zmluva o úvere bola uzatvorená za podmienok bežných v čase jej uzatvorenia, a to platne. Žalovaná ani nespochybňuje, že úver chcel, Zmluvu o úvere podpísala a úver čerpala, pričom následne aj splácala podľa ustanovení Zmluvy o úvere. Žalobcovi sa javí účelovým Žalovanej tvrdenie, že Zmluva o úvere je neplatná, keď je zjavné, že ju niekoľko rokov považovala za platnú. Nemožno hovoriť ani o vykorisťovaní spotrebiteľa, keďže 24,50% ročný úrok bol dohodnutý jasne, zrozumiteľne, viditeľne. Odplata za úver je v

Zmluve o úvere vyčíslená dostatočne, v zmysle čoho bolo na Žalovanej aby si zväžila, či s danou výškou úroku úver bude alebo nebude čerpať. Žalovaná teda žiadnym spôsobom nepreukázala a nepotvrdila svoju účelovú hypotézu o neplatnosti Zmluvy o úvere. Žalobca požaduje odmietnutie odporu žalovanej ako nedôvodný, pričom žalovaná sama potvrdila vo svojom odpore, že úver prijala a do dnešného dňa nesplátila ani len istinu úveru. Už uvedená skutočnosť zakladá dôvodnosť podanej žaloby.

14. K vyjadreniu pôvodného žalobcu k odporu žalovanej sa žalovaná vyjadrila, pretože na to bola v zmysle § 167 ods. 4 CSP vyzvanou. Dňa 27.2.2019 doručila súdu žalovaná vyjadrenie, ktorého obsahom bolo vyjadrenie žalovanej, že svojom odpore v celom rozsahu trvá. Žalovaná sa domnieva, že žalobca nekoná profesionálne, že zmluvy žalobcu sú v rozpore so zákonom. Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď.

15. Žalovaná popiera tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a uvádzam svoje skutkové tvrdenia. Žiada súd, aby z úradnej moci vykonal kontrolu predmetnej zmluvy uzavretej s žalobcom. Má za to, že sa tam nachádzajú neprijateľné podmienky na základe, ktorých je úver bezúročný a bezpoplatkový. Odvolanie sa žalovaného na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C42/15 a na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017 a sp.zn. 3Cdo/56/2018 dávam do pozornosti: Vo vyjadrení žalobca rieši, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie. Potom je otázne, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Skutočnosťou je, že Smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu, pretože Slovenská republika pri implementácii Smernice do Zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor EÚ potvrdil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, je síce na jednej strane pochopiteľné, ale na druhej strane irelevantné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo (Zákon) nad rámec Smernice a teda vnútroštátne právo (Zákon) je v konflikte s právom EÚ (Smernica), a to dokonca vo viacerých bodoch.

16. Žalobca ďalej poukazuje na dôvodovú správu k zákonu č. 279/2017 Z.z, ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 129/2010 Z.z., pričom zo zákona odstránil také znenie ust. § 9 ods. 2 písm. l) (v čase uzatvorenia zmluvy § 9 ods. 2 písm. k) podľa ktorého zmluva o úvere mala obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné ich poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Uvádzam, že táto novela zákona vstúpila do platnosti dňa 01.05.2018, pričom zmluva bola uzatvorená dávno pred týmto dátumom. V právnom poriadku Slovenskej republiky platí zásada zákazu retroaktivity, preto považujem aplikáciu právnych predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy za neaplikovateľné na daný prípad.

17. Rovnako tiež Súdny dvor EÚ vyložil Smernicu tak, že článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Avšak zákon je opäť v priamom rozpore s výkladom Smernice, pretože zákon hovorí, kedy je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov. Požiadavka zákona v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je však od požiadavky Smernice iná. Zákona uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny a iných poplatkov“. Nlet absolútne žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov, (viď rozsudok KS Prešov sp. zn. 21Co/104/2016). Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje Smernica, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchylenia od ustanovení Smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejme že by použil takú istú terminológiu ako používa Smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale termínu „splátky pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov (potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí Krajských súdov a stovkami rozhodnutí Okresných súdov SR), v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok, istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bez poplatkov.

18. Žalovaná ďalej uviedla, že má za to, že spotrebiteľ by nemal byť v nevýhode pre pochybenie zákonodarca. Ja ako spotrebiteľ by som mala mať ochranu súdu, pretože žalobca konal nekal, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi. Okrem vyššie uvedených skutočností poukazujem na to, že podľa viacerých slovenských súdov Rozsudok súdneho dvora vo veci Home Credit a Klára Bíróová nemá ani nepriamy účinok na naše zmluvy. Poukazujem na Rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 7C/52/2016, dátum vydania rozhodnutia 31.05.2017

19. Súdu bol doručený návrh na zmenu žalobcu, kde pôvodný žalobca (Poštová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890) poukazuje na skutočnosť, že postúpil pohľadávku proti žalovanej Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2020 zo dňa 9.4.2020 ako postupca na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 ako postupníka, pričom predmetom postúpenia je aj suma žalovaná v tomto konaní. O návrhu pôvodného žalobcu rozhodol Okresný súd Levice uznesením č.k. 11Csp/112/2018-140 zo dňa 15.5.2020 tak, že tomuto návrhu vyhovel a pripustil na miesto doterajšieho žalobcu vstup nového žalobcu - EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2020.

20. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 12.5.2021 žalobca uviedol, že po podaní žaloby bola na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovanou suma vo výške 150,00 eur, a to nasledovne: 15,00 eur dňa 28.07.2020, 15,00 eur dňa 31.08.2020, 15,00 eur dňa 29.09.2020, 15,00 eur dňa 30.10.2020, 15,00 eur dňa 30.11.2020, 15,00 eur dňa 30.12.2020, 15,00 eur dňa 28.01.2021, 15,00 eur dňa 26.02.2021, 15,00 eur dňa 29.03.2021, 15,00 eur dňa 27.04.2021. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobcu žalobu čiastočne vzal späť v časti uplatnenej istiny vo výške 150,00 eur a prevyšujúceho úroku z omeškania.

21. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 18.5.2021 žalovaná uviedla, že Obchodné podmienky jej neboli vysvetlené a ani nedostala priestor a ani čas na prečítanie. Obchodné podmienky neboli dodané k úverovej zmluve. Videla ich prvý krát doložené v žalobe v návrhu na vydanie platobného rozkazu. V návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 16.11.2018 je aktuálny stav úveru výpis čerpania, splátok a úhrad, od žalobcu, kde som zaplatila sumu vo výške 1.436,75 eur. Od Novembra 2018 do Apríla 2021 zaplatila 30 krát po 15 eur, spolu 450 eur. Na istinu zaplatila spolu sumu vo výške 1.886,75 eur. Výška úveru bola 2.050 eur. Rozdiel, ktorý by mala zaplatiť ma istinu je 163,25 eur. K napadnutej absencii rozpisu splátok na úroky a istinu, ako aj k amortizačnej tabuľke sa vyjadruje Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia zo dňa 9. Novembra 2016, ako aj Národná banka Slovenska v svojom vyjadrení zo dňa 18. Apríla 2017. Podľa názoru žalovanej sa úverové zmluvy takto neposudzujú podpísané pred týmito dátumami. Na záver žalovaná požiadala súd o povolenie možnosti splatiť zvyšok dlhu 163,25 eur v splátkach po 15 eur mesačne.

22. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 1.6.2021 žalovaná uviedla, že má mesačné výdavky 470,67 eur za nájomné za byt 140,00 eur, úver za byt 100,00 eur, iné úvery 87,00 eur, plyn a elektrina 38,50 eur, telefón 43,59 eur, internet a TV 61,58 eur, ktoré platby osvedčila tiež výpisom z jej bankového účtu. Žalovaná zároveň predložila súdu rozhodnutie o starobnom dôchodku na sumu 446,10 eur mesačne

23. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 31.5.2021 žalobca uviedol, že poukazuje na § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom k 6.2.2014) (ďalej ako ZoSÚ), na § 2 písm. g) ZoSÚ a § 2 písm. h) ZoSÚ, a to z dôvodu, že v 3. časti Zmluvy o úvere zo dňa 06.02.2014 je uvedené „Celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.“ Žalovaný čerpal úver vo výške 2 050,00 € a v zmysle časti 3 vyššie uvedenej zmluvy je celková výška nákladov stanovená na sumu vo výške 1 860,94 €. Z daného je zrejmé, že celková čiastka úveru predstavuje sumu vo výške 2 050,00 + 1 860,94 t.j. 3 910,94 €. Žalobca má za to, že z vyššie uvedenej zmluvy jednoznačne vyplýva celková čiastka úveru, ktorú je žalovaná povinnou uhradiť. Žalovaná mala možnosť presne sa oboznámiť s obsahom zmluvy a teda nebola ukrátený o žiadny povinný údaj v zmysle ZoSÚ. Zároveň bola žalovaná bez pochybností schopná posúdiť rozsah svojho záväzku.

24. Žalobca poukazuje na definíciu priemerného spotrebiteľa, adresáta ochrany poskytovanej spotrebiteľským právom EÚ aj SR: Dôležitou súčasťou spotrebiteľskej ochrany - tak v prostredí práva SR, ako aj práva EÚ - je definícia subjektov, adresátov tejto ochrany. Pri tzv. teste nekalosti obchodnej praktiky vychádzajú tak predpisy EÚ (najmä smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách)

ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa z ekonomického správania nie príležitostného (kauzálneho) spotrebiteľa, ale naopak zo správania tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorého pojem a význam si smernica prepožičala z predchádzajúcej judikatúry Súdneho dvora EÚ k slobode pohybu, a za ktorého je považovaný len ten spotrebiteľ primerane správne informovaný (reasonably well-informed), zároveň všímavý (observant) a rovnako tiež obozretný (circumspect). Takýto tzv. priemerný spotrebiteľ v judikatúre Súdneho dvora EÚ je len osoba kritická v jej správaní sa na trhu a osoba, ktorá sa sama informuje o kvalite aj cene tovarov, a ktorá sa správa suverénne ekonomicky (rozhoduje o kúpení či nekúpení tovaru alebo služby). Ak aj priemerný spotrebiteľ nie je vždy primerane správne informovaný, predpokladá sa, že je informovaný aspoň priemerne (averagely informed). Z vyššie uvedených definičných znakov tzv. priemerného spotrebiteľa je teda zrejmé, že ani európske a ani vnútroštátne predpisy nechránia spotrebiteľa, ktorý bol a zostal neinformovaný v dôsledku svojej nevšímavosti prípadne neobozretnosti (alebo až ľahostajnosti a ľahkomyselnosti). Často však skutočnosti uvádzané v spotrebiteľských žalobách nasvedčujú tomu, že spotrebiteľ spadá možno práve do tejto zmieňovanej skupiny absolútne neinformovaných spotrebiteľov (ktorých neinformovanosť je spôsobená nevšímavosťou a ľahkomyselnosťou). Spotrebiteľia totiž často poukazujú na „nespočetné množstvo“ vraj „nepriemeraných zmluvných podmienok“. Je však potrebné si uvedomiť, že ak spotrebiteľovi vadili niektoré zmluvné klauzuly už v čase prípravy zmluvnej dokumentácie a v čase predloženia návrhu zmluvy na posúdenie, tak zmluvu vôbec nemusel a nemal uzavierať (prípadne sa pred podpisom iniciatívne: i) klásť otázky a ii) žiadať „dovysvetliť“ skutočný význam a zmysel zmluvných klauzúl, ktorým nerozumel). Ak však spotrebiteľ návrh zmluvy prijal a text zmluvy podpísal bez toho, že by sa snažil predtým porozumieť obsahu predloženého návrhu zmluvy (prípadne dokonca bez toho, že by si návrh zmluvy prečítal), tak takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane (resp. aspoň priemerne) správne informovaného, všimavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo EU a rovnako aj právo SR.

25. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10Co/55/2020 z 24.06.2020: „K tvrdeniu žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie ignoroval skutočnosť, že ako spotrebiteľ je slabšou stranou zmluvy v spotrebiteľskom vzťahu a patrí mu ochrana podľa spotrebiteľského práva, odvolací súd uvádza, že ochrana spotrebiteľa má svoje limity a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti s tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, nakoľko spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkoľvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 23Cdo/1201/2009)...V posudzovanej veci je totiž nesporné, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku na zaplatenie jeho záväzkov a žalovaný, a napriek tomu, že sa na jej zaplatenie zaviazal, neuhradil žalobcovi ani jednu zmluvne dohodnutú splátku, z dôvodu ktorého okolností, že je žalovaný spotrebiteľom neznamena, že jeho postavenie v súdnom spore je privilegované natoľko, že ako dlžník nenesie žiadnu zodpovednosť za vznik svojich záväzkov, keďže by bol absolútne nepripustne zvýhodnený oproti veriteľovi, ktorý si na rozdiel od žalovaného svoje zmluvné povinnosti splnil... Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalovaného v podanom odvolaní, že Zmluva, ktorú so žalobcom uzavrel obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, poplatky (za upomienky, za hotovostné splátky, za splatenie úveru pred lehotou splatnosti), vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ktorá môže byť vyhlásená po splnení požiadaviek upravených v zákone, nakoľko ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami nie je možné stotožňovať s ochranou dlžníkov, ktorí takéto zmluvy uzavreli a svoje povinnosti z nej vyplývajúce si vôbec plniť nezačali, tak ako v prejednávanej veci žalovaný, ktorý spotrebiteľskú zmluvu uzavrel v roku 2010 a zo schválenej výšky pôžičky v sume 4. 271, 15 eur a celkovej sumy pôžičky 6. 573,39 eur nezaplatil jedinú splátku, resp. ani jeden cent, t. j. zásadným spôsobom a v rozpore s dobrými mravmi si svoju elementárnu povinnosť splácať svoj dlh ani plniť nezačal a doposiaľ neplní, pričom opomenul, že ochrana, ktorú poskytuje spotrebiteľovi spotrebiteľské právo, nesmie viesť k porušeniu zásady rovnosti strán sporu a k spôsobovaniu ujmy predávajúcim, či veriteľom (žalobcovi). Neopodstatnenou je aj námietka žalovaného, že priložené zmluvné podmienky sú vopred naformulované, a preto neprijateľné, nakoľko ich prípadná neprijateľnosť nie je podmienená spôsobom akým sú vytvorené a spotrebiteľovi predložené, ale ich obsahom, ktorý musí byť jasný, zrozumiteľný a nesmie vytvárať nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa a právami a povinnosťami predajcov a dodávateľov. V spotrebiteľskom práve sa uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t. j. spotrebiteľa, ktorý má

dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory, a preto sa odvolací súd nestotožnil s námietkami žalovaného v odvolaní, že zmluva bola žalobcom vopred pripravená a pri jej podpise nemal možnosť predpísané podmienky ovplyvniť, zmluvné dojednania neboli jasné a zrozumiteľné, nakoľko žalovaný mal v čase uzavretia zmluvy 32 rokov, teda mal všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konal rozumne a zodpovedne, t. j. zmluvu si pred podpisom dôkladne prečítal, vyžiadal si všetky potrebné informácie a jeho vlastnoručný podpis potvrdzuje prejav jeho slobodnej a vážnej vôle nielen nadobudnúť práva zo zmluvy, ale byť aj viazaný povinnosťami, ktoré zo zmluvy jednoznačne a nezameniteľne vyplývajú.“ K žiadosti žalovaného o splátky vo výške 15,00 € mesačne žalobca uviedol, že vzhľadom na výšku pohľadávky považuje tieto splátky za nedostatočné.

26. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 14.6.2021 žalobca uviedol, že po podaní žaloby bola na predmetnú pohľadávku poukázaná žalovanou dňa 31.5.2021 suma vo výške 15,00 eur, v ktorej časti tiež berie späť žalobu a berie späť aj v časti prevyšujúceho úroku z omeškania. Žalobca upravil žalobný petít: Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.651,42 eur a úrok vo výške 1.233,64 eur a zmluvný úrok vo výške 24,50% ročne zo sumy 1.816,42 eur od 1.11.2018 do 28.7.2020 vo výške 602,30 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.801,42 eur od 29.7.2020 do 31.8.2020 vo výške 41,11 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.786,42 eur od 1.9.2020 do 29.9.2020 vo výške 34,77 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.771,42 eur od 30.9.2020 do 30.10.2020 vo výške 36,86 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.756,42 eur od 31.10.2020 do 30.11.2020 vo výške 36,55 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.741,42 eur od 1.12.2020 do 30.12.2020 vo výške 35,07 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.726,42 eur od 31.12.2020 do 28.1.2021 vo výške 33,61 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.711,42 eur od 29.1.2021 do 26.2.2021 vo výške 33,31 eur, 24,50% ročne zo sumy 1.696,42 eur od 27.2.2021 do 29.3.2021 vo výške 35,30 eur, 24,50 % ročne zo sumy 1.681,42 eur od 30.3.2021 do 27.4.2021 vo výške 32,73 eur, 24,50 % ročne zo sumy 1.666,42 eur od 28.4.2021 do 31.5.2021 vo výške 36,91 eur, 24,50 % ročne zo sumy 1.651,42 eur od 1.6.2021 do zaplattenia a úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.816,42 eur od 1.11.2018 do 28.7.2020 vo výške 124,15 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.801,42 eur od 29.7.2020 do 31.8.2020 vo výške 8,47 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.786,42 eur od 1.9.2020 do 29.9.2020 vo výške 7,17 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.771,42 eur od 30.9.2020 do 30.10.2020 vo výške 7,60 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.756,42 eur od 31.10.2020 do 30.11.2020 vo výške 7,53 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.741,42 eur od 1.12.2020 do 30.12.2020 vo výške 7,23 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.726,42 eur od 31.12.2020 do 28.1.2021 vo výške 6,93 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.711,42 eur od 29.1.2021 do 26.2.2021 vo výške 6,87 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.696,42 eur od 27.2.2021 do 29.3.2021 vo výške 7,28 eur, 5,05 % ročne zo sumy 1.681,42 eur od 30.3.2021 do 27.4.2021 vo výške 6,75 eur, 5,05% ročne zo sumy 1.666,42 eur od 28.4.2021 do 31.5.2021 vo výške 7,61 eur, 5,05 % ročne zo sumy 1.651,42 eur od 1.6.2021 do zaplattenia a trovy konania.

27. Okresný súd Levice na pojednávaní dňa 15.6.2021 rozhodol v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, pričom žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, doručenie mala vykázané, účasť ospravedlnila zo zdravotných dôvodov, pojednávanie nežiadala odročiť z dôležitého dôvodu.

28. Na základe prevedeného dokazovania, oboznámením sa so žalobou, s listinnými dôkazmi, súd zistil tento skutkový a právny stav:

29. Dňa 6.2.2014 pôvodný žalobca (Poštová banka, a.s.) a žalovaná uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2.050,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 72-och mesačných splátkach vo výške 56,00 eur, celková výška nákladov 1.860,94 eur, dátum prvej platby 25.3.2014, dátum konečnej splatnosti bol v predmetnej zmluve stanovený na deň 25.2.2020. Splatnosť splátok bola stanovená k 25. dňu v mesiaci, RPMN banky činila 27,43% p.a., priemerná RPMN na trhu 19,35% p.a. V zmluve je uvedená celková čiastka úveru vo výške 3.910,94 eur- stanovená ako súčet výšky úveru 2.050,00 eur a celkových nákladov spojených s úverom 1.860,94 eur. Úver bol poskytnutý bez poistenia schopnosti dlžníka splácať úver.

30. V konaní je nesporná skutočnosť, že pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanej práve na žalobcu. Pôvodný žalobca podal návrh na zmenu žalobcu, ktorému súd vyhovel, pretože boli splnené všetky procesné podmienky.

31. Výzvou zo dňa 29.12.2015 bola žalovaná vyzvaná na splatenie dlžnej časti úveru a upozornená na to, že v prípade ak nedôjde k úhrade omeškaných splátok úveru, banka je oprávnená vyhlásiť úver

predčasne splatným. Právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 25.1.2016 oznámil žalovanej, že ku dňu 25.1.2016 sa stáva úverová pohľadávka z predmetnej zmluvy predčasne splatnou v celom rozsahu s uvedením dlžnej sumy v celkovej výške 1.998,00 eur. Zároveň bola vyzvanou na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Táto výzva bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 1.2.2019.

32. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

34. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 12.5.2021 podanú žalobu zobral späť v časti istiny 150,00 eur a podaním doručeným súdu dňa 14.6.2021 podanú žalobu zobral späť v časti istiny 15,00 eur. Keďže žalobca podanú žalobu v časti o zaplatenie 165,00 eur zobral späť, súd konanie v tejto časti zastavil.

35. S poukazom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti istiny vo výške 165,00 eur, súd v tejto časti konanie v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku.

36. Z výpisu účtu žalovanej ako aj z listiny označenej „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2018“ vyplýva, že žalovaná do dňa 25.10.2018 uhradila na úver sumu vo výške 1.004,30 eur, z ktorej bola započítaná čiastka vo výške 233,58 eur na istinu, čiastka vo výške 666,07 eur na úroky z omeškania a zmluvný úrok a čiastka vo výške 104,65 eur za poplatky. Po podaní žaloby uhradila žalovaná v splátkach spolu 165,00 eur

37. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom k 6.2.2014) (ďalej ako ZoSÚ), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

38. Podľa § 2 a) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

39. Podľa § 2 d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

40. Podľa § 2 h) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

41. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“) (v znení účinnom k 6.2.2014), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

42. Podľa § 52 ods. 3 OZ (v znení účinnom k 6.2.2014), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

43. Podľa § 52 ods. 4 OZ (v znení účinnom k 6.2.2014), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

44. Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 6.2.2014), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

45. Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom k 6.2.2014), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

46. Podľa § 54 ods. 1 OZ (v znení účinnom k 6.2.2014), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

47. Podľa § 54 ods. 2 OZ (v znení účinnom k 6.2.2014), v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

48. Pôvodný žalobca v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, nakoľko z jeho výpisu z obchodného registra vyplýva, že jeho predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov.

49. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní danej veci súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi zmluvnými stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 6.2.2014 je vzťahom občianskoprávnym a je potrebné naň aplikovať ustanovenia tohto zákona. Novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

50. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

51. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

52. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

53. V danom prípade bola medzi pôvodným žalobcom a žalovanou uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy, vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva. Táto zmluva upravila práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k splácaniu úveru, ale aj ostatných nárokov z úveru vyplývajúcich, najmä úrokov z úveru. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je tak dôležitý obsah uzatvorenej zmluvy, pokiaľ ide o platné dojednanie. Samozrejme, jednotlivé zmluvné podmienky podliehajú z hľadiska ochrany spotrebiteľa kontrole prijateľnosti. Až v prípade, pokiaľ zmluva

úpravu neobsahuje, alebo sú jej podmienky neprijateľné, riadia sa práva a povinnosti zmluvných strán ustanoveniami Obchodného, prípadne Občianskeho zákonníka.

54. Či už oznámenie pôvodného žalobcu, že sa celý úver stal splatný alebo odstúpenie od zmluvy nevylučujú, aby bol dlžník pri omeškaní s vrátením úveru povinný platiť ako úroky z úveru, ktoré predstavujú cenu - odplatu za prenechanie peňažných prostriedkov na ich používanie (nie odplatu podľa § 499 Obch. zák. za dohodnutie záväzku poskytnúť úver), tak aj úroky z omeškania, ktoré sú sankciou za porušenie povinností, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvné úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať zmluvné úroky a úroky z omeškania pri omeškaní dlžníka aj pri pôžičke. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky aj v prípade spotrebiteľského vzťahu, a to podľa § 121 ods. 3 OZ. Majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe (porov. rozsudky NS ČR z 25. 9. 2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27. 6. 2007, sp. zn. 33 Odo 657/2005, a z 24. 7. 2014, sp. zn. 33 Cdo 1401/2014).

55. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že pôvodný žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 6.2.2014, na základe ktorej jej žalobca poskytol úver vo výške 2.050,00 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaná neplnil svoju povinnosť riadne splácať pôžičku, s jej splácaním sa dostala do omeškania. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovanej žalobca vyhlásil ku dňu 25.1.2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila v plnej výške. Súd preskúmal zmluvu o úvere a zistil, že obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobili nerovnováhu medzi právami a povinnosťami účastníkov zmluvy. Nevzhladol tak naplnenie podmienok pre uplatnenie sankcie vyplývajúcej z § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nepoprela. Nebolo preukázané, že by žalovaná svoj dlh vyplývajúci z predmetnej zmluvy splnila, resp. že by tento jej záväzok zanikol iným spôsobom ako splnením. Vzhľadom i k tomu, že žalobcom uplatnený nárok vyplýva z ním predložených listinných dôkazov, súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

56. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná požiadala súd o povolenie splácať svoj dlh voči žalobcovi v splátkach po 15,00 eura mesačne, súd pristúpil k preskúmaniu jej príjmov a výdavkov na mesačnej báze a dospel k záveru, že výdavky žalovanej na chod domácnosti a splácanie jej dlhov voči veriteľov zakladajú predpoklad, že by vedela ľahšie preklenúť nepriaznivé životné obdobie, keby jej súd splácanie je dlhu v pravidelných mesačných splátkach povolil. Žalobca však nesúhlasil s navrhovanou sumou mesačnej splátky návrhom žalovanej na splatenie jej dlhu v pravidelných mesačných splátkach po 15,00 eura mesačne, a preto súd zvážil príjmy a výdavky žalovanej a povolil žalovanej splatiť jej dlh voči žalobcovi v opakujúcich sa a v budúcnosti splatných splátkach po 30,00 eura mesačne, ktoré je žalovaná povinná platiť žalobcovi do posledného dňa toho - ktorého mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok.

57. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

58. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

59. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

60. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

61. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

62. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania v rozsahu 100%, keďže mal v konaní plný úspech. O výške náhrady trov bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Levice na Krajský súd v Nitre, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1/ ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení- Exekučný poriadok).